

CAMERA OBSCURA

fehér papír a fehér arc helyén.
melyik az igazi? keresem.
forróság önt el, hegyoldalra látok,
kecskék között *camera obscura*.
a fotós helye ott rögzül a tájban,
ahol a nő áll csupaszon, kalapban.
táncol a sziklán, mintha mi se fájna.
mintha felnőni vénen se akarna.
a fotósnak pózol, akit a látvány,
vagy a nő ígéz, mindkettő, a szakma,
vagy semmi nem ígézi, csak a vágó,
hogy ne hagyja még cserben az idő.

NAVIGARE NECESSE EST

35

hogy mondjam el? rejtik a csillagok.
virágok kelyhe és tücsökgzene.
nem érted, én sem, mégis hogy lehet
vége, amikor nem volt kezdete.
elmaradtak a közös reggelek,
napok és esték, apró teendők,
nem nevelhettünk együtt gyereket,
tapintatosan hallgattunk a múlttól.
csitul a láz vagy fölszökik megint,
nem érted? én sem. ez csak porhüvely,
burka a gyönyörnek és fájdalomnak,
önmagában sok és nagyon kevés.

és folytatom, mert nem érted és én sem,
megvan a helyünk, oda tartozunk,
a szeretteink, a házunk, kutyánk,
adósságok és sürgető idő,
van múltunk, és alig maradt jövőnk,
honnan a késő, nem várt szerelem?
a lehetetlent hogy lehet megélni?
honnan a görcs az agyban, ami nem
enged ki, és a végső pillanatban,
abban a repedt, utolsó tükörben
hiába látjuk tisztán, kik vagyunk.

a vers talán segít. varázsszavak
simítják a homlokod, a kezem
messze van. perzsel a nap,
a forró bőrt lehűteni nehéz.
nem érted, én sem, mi a feladat,
országnyi szennyel bírni hogy lehet?
csontig hatol a fény, fertőtlenít,
az agy kicsi szürke sejtjeiben
nem vág rendet, érik a lázadás,
a dac megint, nem számít semmi más,
se megszokás, se törvény, se vagyon,
élni nem kell. szeretni csak nagyon.

36 TAVASZ

most úgy önt el a napi szenny
virágzó birsfaág
hogy már a számnál bugyborog
nefelejcs, tulipán
tudom, hogy csapkodni tilos
zsálya, bazsalikom
a lábam zombékot keres
kapor, levendula
az agy fényre emlékezik
egy felhőarc, borús
elér-e hozzám az a kéz
vagy tigrisliliom
mélyebbre süllyeszt vagy kihúz
akácfán a rigó
a földdel együtt mozdulunk
harsogó trombiták
haragvó istenek, ne még
a fűben patanyom
őt akkor sem, őt nem hagyom
erős, vén körtefa